

Slastno kosilo.

Odkar živi lisičji rod,
 nikjer ni zajček svoj gospod —
 Izkusil to je sivček mlad,
 ki ga zagrabil kar za vrat
 lisičji zob nenadno je,
 ko šinil v njivo gladno je.
 Pomagal jok in stok mu ni —
 odtekla brž je sivčku kri . . .
 To bil je pač lahkoten lov!

Že vleče starka plen domov,
 ko sèm iz gozda na gosti
 trojica mladih prihiti.
 „O slastni zajček — to pa to!“
 Lisičke gorko kri pijó
 in zajčje trgajo meso . . .
 Vmes mamica pa pravi jim:
 Kaj kokelj še pódavi jim,
 če vse ji bo po sreči slo . . .

